

Ti, vær stille!

Læs selv Mark.4.35-41

Mark.4.39: ”Så rejste Han sig og truede ad stormen og sagde til søen: ”Ti, vær stille!” og stormen lagde sig, og det blev helt blikstille.”

Det var ikke første eller sidste gang den dag på Genesareth sø, at Herrens venner har råbt gennem stormen: ”Herre, frels os, vi forgår!” og stormen og søen har lagt sig på Hans almægtige: ”Ti, vær stille!”

Det har mangen en sømand erfaret.

Men der gives storme, der er stærkere og farligere end de, der farer hen over havet.

Hvor kan det undertiden storme inde i et stakkels menneskehjerte.

Så mangt et Guds barn har råbt fra det dybe ud af hjertets dybe nød og angst. ”Herre, frels mig, jeg forgår!”

Kender du disse storme? Kender du disse nødråb?

Så ved jeg, at du også har erfaret, at de helliges Herre og Konge kan true også de storme, der kan rase i et menneskebryst.

Blot du har Jesus ”om bord”, så vær frimodig.

Går søen end aldrig så højt – så koster det dog kun ét ord, og alt er blikstille – og du må prise Ham for Hans frelse.